

behøve at have den Udstrækning, som en Bondegaard med 60 Tdr. Land Tilliggende. Paa samme Konto er der en Post paa 1650 Kr. til nyt Tag paa Stuehuset ved Skovfogedstedet „Kolpensig“ samt Opførelse af 2 Loftsværelser sammesteds. Naar Taget, som det staar i Anmærkningerne, ikke duer, er man jo nødt til at anskaffe et nyt Tag, men det kan dog ikke tage stort af de 1,650 Kr. Jeg ser for øvrigt, at der allerede er et Loftsværelse, idet der i Anmærkningerne staar, at der fører en „vanskelig passabel“ Trappe op til det nu benyttede Loftsværelse, der bebos af en Lærerinde, og der staar ogsaa i Anmærkningerne, at paa Grund af den afsides Beliggenhed, som dette Sted har, ere de nødte til at holde en saadan, og saa er det ikke mere end rimeligt, at de have et Værelse til denne. Det forekommer mig, at man kunde istandsætte det Værelse, der findes, hvis det ikke er brugbart. Om det andet Værelse staar der, at det skal anskaffes for at staa til Raadighed for Overførsteren, naar Embedsforretninger gøre det ønskeligt, at han overnatter paa Stedet. Da jeg saa efter, hvad vore Overførstere faa i Løn, fandt jeg, at vi have tre Overførstere, og de ere hver lønmede med 5,800 Kr., men desuden er der tillagt dem en Bevilling paa 5,000 Kr. til Embedsudgifter og Rejser. altsaa 1,666 Kr. til hver. Naar de faa saa store Beløb til Embedsrejser, behøve vi ikke at bygge Værelser til dem paa Skovfogedstederne, jeg synes, at naar de ere ude paa Rejse, kunne de nok efter den Bevilling, de have til Raadighed til Embedsrejser køre til det nærmeste Gæstgiversted og overnatte, saa at vi ikke behøve at lave Gæsteværelser til dem i Skovfogedboligerne. Jeg skal ikke komme længere ind paa disse Eksempler, jeg er sikker paa, at Finansudvalget vil sørge for, at saadanne Poster, som kunne undværes, blive satte ud, og jeg er sikker paa, at de ikke anbefale andet, end hvad de finde forsvarligt.

Med Hensyn til Statens Indtægter se vi, at de ere i stadig Stigning, og disse Indtægter ville vedblive at stige. Skatterne stige jo Aar for Aar, Banens Indtægter og Overskud stige ogsaa, og jeg er sikker paa, at de andre Aktiver, vi eje, ogsaa ville stige. Der er nu f. Eks. Indtægten af Statsskovene. Saa vidt jeg har kunnet se af Anmærkningerne, have vi 106,300 Tdr. Land Skov, af hvilke der er beregnet et Overskud af 229,260 Kr. 20 Ø., d. v. s. neppe 2 Kr. 16 Ø. pr. Td. Land Skov. Jeg tror, vi kunne faa de Indtægter

til at stige meget, naar der bliver administreret fornuftig. Men naar Statsindtægterne stige Aar for Aar, bør vi gaa en af to Veje, enten se at faa Skatterne nedsatte eller at faa vedtaget Love, ved hvilke de forøgede Indtægter kunne komme de mest betrængte i Samfundet til gode. For nogle Aar siden var Budgettet her ikke nær saa stort som det, der nu administreres med, det var under 60 Mill. Kr., og der behøves dog nu ikke ca. 10 Mill. mere for at administrere. Men naar vi altsaa have saa store og stigende Indtægter, skulle vi vare os for, hvad der er gjort forhen, at bruge disse stigende Indtægter til ny Embeders Oprettelse eller til større Lønninger til de vellønnede, pensionsberettigede Embedsmænd, hvad der ogsaa forhen er sket. Der vedtoges snart en, snart en anden Lov, ved hvilke Embedsmændene fik større Lønninger. Snart fik de personlige Tillæg, snart Alderstillæg, og snart faa de disse Dyrtidstillæg, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) i Gaar omtalte. Jeg blev ligesom han meget overrasket ved at se en saadan Betegnelse paa Finansforslaget. Der staar, at de faa Dyrtidstillæg, og det paa en Tid, hvor vi, som producere det, som Embedsmændene forbruge, næppe kunne faa vore Produktionsudgifter betalte. Jeg antager nu ogsaa, at den ærede Landbrugsminister er inde paa den Tanke, at det ikke er værd, jæt de faa et saadant Dyrtidstillæg, thi jeg ser paa § 2, at der er foreslaaet, at et Dyrtidstillæg paa 600 Kr. til 5 Forstassistenter, altsaa 120 Kr. til dem hver, skal bortfalde, men saa ser jeg rigtignok ogsaa, at det er foreslaaet, at i Stedet for 120 Kr. i Dyrtidstillæg skulle de have 320 Kr. hver i personligt Tillæg. Det er dog vist ikke paa den Maade, vi skulle afløse Dyrtidstillægene.

Jeg vil til Slutning udtale Haabet om, at vi kunne faa Love vedtagne, hvorved de forøgede Indtægter blive til Gavn for de mest betrængte i Samfundet. Der er meget, der trænges til, og der er mange, som trønge. Jeg skal nævne saadanne Sager, som jeg mener, der bør tages fat paa: saaledes en forandret og forbedret Alderdomsforsørgelse, saa at de gamle fattige kunne faa en bestemt Sum ligesom andre Pensionærer, og en Ulykkesforsikring for Landarbejdere. Disse Folk bør lige saa vel komme ind under Ulykkesforsikringen som de øvrige Arbejdere, og der er mange andre Ting, der trænges til. Jeg mener, at nu have vi Raad til at tage fat paa disse Sager, og